

Waddenweekend, een impressie

Rien Sluys

Het eerste weekend in september brachten zo'n 50 leden van onze vereniging een bezoek aan Terschelling. Vrijdagmiddag om 17.15 uur vertrok het gezelschap, waarvan sommigen voorzien van een ruime hoeveelheid bagage, vanuit Noordwijk naar Harlingen. Een zeer gemêleerd gezelschap, mag ik wel zeggen. Om in vogelaarstaal te spreken, er bevonden zich aan boord

Rondbladig wintergroen

een aantal juvenielen, een aantal paartjes, een hoeveelheid solitaire vrouwtjes en een meerderheid aan (al dan niet tijdelijk) ongepaarde mannetjes, waarvan het overgrote deel reeds in overgangskleed.

Na een rit met regen, harde windstoten, een tussenstop in De Zilk en file rondom Alkmaar, arriveerde we om 19.35 uur in de haven van Harlingen. Prachtig getimed, want de boot vertrok om 19.50 uur. Er stond een stevige bries en af en toe voelde je de boot wat stampen, maar verder geen probleem.

Tegen tien meerden we af in West-Terschelling. De bus stond al gereed om ons naar de Wierschuur in Oosterend te brengen, ons onderkomen voor het weekend. Het was een prachtig schouwspel om te zien hoe 50 natuurvrienden, met volledige "bepakking", zich in een stadsbus nestelden. Er gaan echter veel makke schapen in een stadsbus en zonder problemen reden we naar de uiterste, met gemotoriseerd verkeer te bereiken, oostpunt van het eiland.

De Wierschuur ligt namelijk achter de dijk en grenst direct aan het wad. Om even aan te geven hoe dicht; 's winters bij storm staat in ons onderkomen het water ongeveer één meter hoog. In het donker werd de dijk beklommen en ontwaarden we de Wierschuur. Wat een prachtig gezicht zo'n silhouet met op de achtergrond de Waddenzee. Er straalde een heerlijke rust uit, van die op een paar plaatsen verlichte schuur. Terwijl iedereen zijn toegewezen "stekkie" aan het inrichten was, sommigen moesten dat wegens gebrek aan licht, bijna op de tast doen, was Adriaan aan het koffie zetten geslagen. Koffie en de door Coby zelfgemaakte cake smaakten voortreffelijk. Wat later op de avond toen we gezellig aan de borrel zaten, werd me duidelijk dat de bagage niet alleen omvangrijk doch ook zwaar geweest moest zijn.

De nacht verliep rustig, zij het dat de juvenielen wat moeite hadden om de slaap te vatten.

De vroege ochtend was prachtig. Het weer was niet geweldig, maar het was droog. Ornithologisch viel er veel te beleven. Kleine Strandlopers foerageerden vlakbij op het wad en waren prachtig te zien evenals Krombekstrandlopers en Bontbekjes. Nog iets dichterbij struinden Witte Kwikstaarten en Graspiepers in de hoop iets van hun gading te vinden. Iets verder op het wad liepen Bergeenden, Scholeksters, Bonte Strandlopers, Zil-

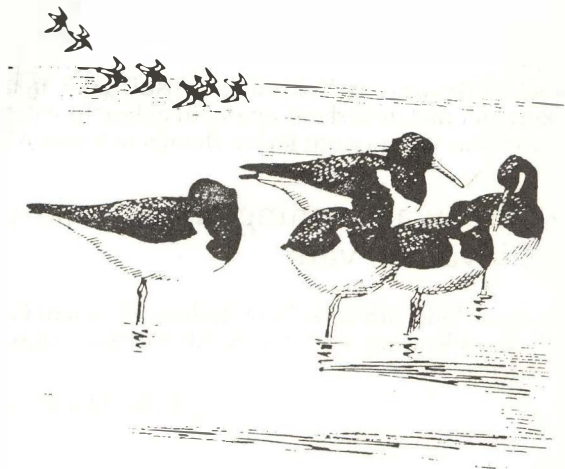
verplevieren en een paar Rosse Grutto's en bevond zich een grote groep Goudplevieren. Een laag overtrekkende Sperwer completeerde het geheel.

Na het ontbijt vertrok de complete groep voor een tocht via de waddenkant dwars over de Boschplaat richting strand. Onderweg genietend van de verschillende planten, paddestoelen en vogels. Door verschillende interesses, viel de groep langzaam uiteen in verschillende kleine groepen. Sommigen bewonderden de Lepelaars, de Groenpootruiters en een Witgatje, anderen vergaapten zich aan het Rondbladig wintergroen, Vleugeltjesbloem, Stijve ogentroost, die niet wit maar roze was en de tientallen, jammer genoeg uitgebloede, Moeraswespenorchissen. Hans presteerde het om nog een stukje verder te lopen en rondde het eiland. Ik schat toch zo'n tocht van ruim twintig kilometer.

Na het betalen van enige schulden aan de lokale "Super" ben ik fietsend naar de Boschplaat gegaan om daar de groep te ontmoeten. Het kleurrijke gezelschap kwam pas in de verte over de vlakte aansjokken, zodat ik besloot om over zee te gaan kijken. Een plekje vinden waar het niet zo stoffig was niet gemakkelijk, de wind was namelijk pal noord en kwam recht uit zee. Er waren geen grote aantallen vogels te zien, maar de twee uur kijken leverde enkele interessante soorten op zoals Noordse Stormvogel, Jan van Gent, Grauwe Pijlstormvogel, Drieteenmeeuw, Dwergmeeuw en Dwergstern.

Een bezoek aan het Paviljoen voor een kop koffie was blijkbaar niet alleen bij mij opgekomen, want ik ontmoette er de helft van de groep.

Ondertussen was Adriaan vergezeld door z'n vaste "uiensnijers" Ees en Wim, stevig aan het kokkerellen en zette ons weer een prima waddenschotel voor. De macaroni was weer als vanouds.

Scholeksters

De zaterdagavond was traditiegetrouw het tijdstip van de enige echte "Waddenquiz", die dit keer georganiseerd werd door Jaap en Paul. En Hoe!! Via een ingenieus uitgedacht systeem van verknijpte plantennamen moest men groepen formeren, wat uiteindelijk resulteerde in een aantal "normale" groepen en een "elite" groep. De vragen voor de kenners waren iets anders dan voor de normale groepen. Ondergetekende en een aantal lotgenoten werden op een leuke manier "in de plas geplaatst". Teruggepakkt voor eerder onrecht aange-

daan aan beide organisatoren van de waddenquiz. Gelukkig wonnen we niet, zodat volgend jaar de quiz georganiseerd mag worden door Ton en Wim die met hun groep glansrijk eerste werden. Gefeliciteerd heren!!! Het "carnavaleske" kwartetspel ter afsluiting van de quiz zal ik niet licht vergeten. Judaspenning en Poesje, later vergezeld door o.a. het Vietnamees hangbuikzwijn, liepen van kastje naar de muur. Later op de

Bergeenden

avond, nadat enkele leden vertrokken waren naar Hessel, begreep ik pas echt hoe zwaar de bagage geweest moest zijn. De volgende morgen had ik zelfs een zwaar hoofd. Het uurtje zeetrek, dat nog even voor het ontbijt meegepikt werd, leverde niet veel op. Er passeerden wel enkele Jan van Genten en een aantal groepen Zwarte Zeeëenden, maar van echte trek was jammer genoeg geen sprake.

De zondag werd al fietsend door iedereen naar eigen keuze ingevuld. De groep van zeven die besloot naar de uiterste oostpunt van de Boschplaat te fietsen om daar vogels te kijken, beleefde mijns inziens het ornitho-

logisch hoogtepunt van het weekend. Na zich geïnstalleerd te hebben op een duintje tussen het helm, werd het hoogwater afgewacht. Op het wad bevond zich al een groot aantal steltlopers op redelijke grote afstand, maar naarmate het water steeg kwamen ze dichterbij. Tegelijkertijd kwamen er duizenden en nog eens duizenden Bonte Strandlopers, Kanoetstrandlopers, Scholeksters en Rosse Grutto's aanvliegen om zich bij die steeds maar dichterbij komende groep aan te sluiten. Tijdens dit schouwspel werd een, voor het hoge water vluchtende, groep sterns aangevallen door een Kleine Jager. Wat een adembenemende ervaring. Frank bracht ons terug in de werkelijkheid door op de tijd, die veel te snel voorbij was gegaan, te wijzen. De fietstocht over de Boschplaat was zwaar. Het fietspad was een moeilijk berijdbaar karrespoor vol glibberige kuilen en mul zand, maar de tocht was het dubbel en dwars waard.

Rond drie uur was iedereen weer terug bij de Wierschuur, waar de fietsen werden ingeladen. Vier fietsers waren scherp op tijd en kwamen bijna op een pijnlijke manier tot de conclusie dat de klok op Terschelling even snel loopt als in de rest van Nederland.

Nadat de bagage was ingepakt en het onderkomen was schoongemaakt (met dank aan alle schrobbers, boeners en vegers), arriveerde de bus om 16.45 uur. Het "instap-fereel" herhaalde zich, zij het met aanzienlijk lichtere bagage.

De boottocht verliep zeer rustig. De zee was kalm en de groep genoot, vermoeid maar voldaan, boven op het dek van een heerlijk nazomerzonnetje.

Tegen tien arriveerden we na een mooie rit door de polder met de ondergaande zon tussen de molens, een tussenstop in De Zilk en zonder file in Noordwijk. De groep een ervaring en ik een gesponsorde kleurenfoto voor de nieuwe "Flora van de Bollenstreek" rijker. Iedereen hartelijk dank, het was een zeer geslaagd weekend.

Een andere kijk op zee en strand

De redactie ontdekte in een plaatselijk blad een, met een eerste prijs gewaardeerd, stuk proza van één van onze leden.

Deze totaal andere kijk op de natuur willen wij u niet onthouden. Bij ons roept het nostalgische gevoelens op over vervlogen tijden, nog versterkt na zo'n zomer als dit jaar.

Voor zover u het nog niet gelezen hebt, Zie hier!!

Stoeien in Sterrenlicht

Ees Aartse

Ze waren jong en verliefd. Hand in hand liepen ze over strand de donkerte in. Achter hen lagen de fel verlichte hotels langs de grote boulevard. De vierkante, witte vuurtoren zond onverstoorbaar in ritmische intervallen zijn licht de zomernacht in. Het geroezemoes van het verkeer was nog boven het gemurmel van de branding te horen.

Ze slenterden langs de waterrand; ze hadden alle tijd, want niemand wachtte op hen. Toen ze over het natte zand liepen spetterden lichte puntjes op. De brandingsgolftjes kruifden om in zacht licht en vloeiden uit op het strand. Ze stampten even en de lichtspetters gloeiden feller op.

Ze trok haar slippers uit en stopten die bij zijn schoenen in de grote tas aan haar schouder. Ze keek achterom en zag dat de lichten op de boulevard samenvloeiden tot een wit lint. Hun ogen raakten gewend aan de donkerte van de nacht. De sterrenhemel gaf niet voldoende licht om elkaar te kunnen

zien. Er waren geen scherpe contouren, alleen maar zachte nauwelijks herkenbare vormen. De warmte van de zomerdag lag nog over het strand.

Soms bleven ze staan, kusten elkaar en met de armen om elkaar heen slenterden ze weer door. Ze sloften door het water en druppels licht sprongen voor hen uit. Een lichtend pad